ព្រះរាជក្រម

នស/រកម/០១១៤/០០៦

យើង

ព្រះករុណាព្រះបាទសម្តេចព្រះបរមនាថ នរោត្តម សីហមុនី
សមានភូមិជាតិសាសនា រក្ខតខត្តិយា ខេមរារដ្ឋរាស្ត្រ ពុទ្ធិន្ទ្រាធរាមហាក្សត្រ
ខេមរាជនា សម្ពហោភាស កម្ពុជឯករាជរដ្ឋបូរណសន្តិ សុភមង្គលា សិរីវិបុលា
ខេមរាស្រីពិរាស្ត្រ ព្រះចៅក្រុងកម្ពុជាធិបតី

- បានទ្រង់យល់រដ្ឋធម្មនុញ្ញនៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា
- បានទ្រង់យល់ព្រះរាជក្រឹត្យលេខ នស/រកត/០៩១៣/៩០៣ ចុះថ្ងៃទី២៤ ខែកញ្ញា ឆ្នាំ២០១៣ ស្តីពីការតែងតាំងរាជរដ្ឋាភិបាលនៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា
- បានទ្រង់យល់ព្រះរាជក្រមលេខ ០២/នស/៩៤ ចុះថ្ងៃទី២០ ខែកក្កដា ឆ្នាំ១៩៩៤ ដែលប្រកាសឲ្យប្រើច្បាប់ស្តីពីការរៀបចំនិងការប្រព្រឹត្តទៅនៃគណៈរដ្ឋមន្ត្រី
- បានទ្រង់យល់ព្រះរាជក្រមលេខ នស/រកម/០១៩៦/១៦ ចុះថ្ងៃទី២៤ ខែមករា ឆ្នាំ១៩៩៦ ដែលប្រកាសឱ្យប្រើច្បាប់ស្តីពីការបង្កើតក្រសួងពាណិជ្ជកម្ម
- បានទ្រង់យល់សេចក្តីក្រាបបង្គំទូលថ្វាយរបស់សម្តេចអគ្គមហាសេនាបតីតេជោ ហ៊ុន សែន នាយករដ្ឋមន្ត្រីនៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា

ប្រកាសឲ្យប្រើ

ច្បាប់ ស្តីពីម៉ាកសម្គាល់ភូមិសាស្ត្រទំនិញ ដែលរដ្ឋសភាបានអនុម័ត កាលពីថ្ងៃទី៣០ ខែធ្នូ ឆ្នាំ២០១៣ នាសម័យប្រជុំរដ្ឋសភាលើកទី១ នីតិកាលទី៥ ហើយដែលព្រឹទ្ធសភាបានពិនិត្យចប់សព្វគ្រប់លើទម្រង់ និងគតិច្បាប់នេះទាំងស្រុង កាលពីថ្ងៃទី០៨ ខែមករា ឆ្នាំ២០១៤ នាសម័យប្រជុំលើកទី៤ នីតិកាលទី៣ ហើយដែលមានសេចក្តីទាំងស្រុងដូចតទៅ៖

ROYAUME DU CAMBODGE
LE MINISTRE DU PALAIS ROYAL

ច្បាប់
ស្តីពី
ម៉ាកសម្គាល់ភូមិសាស្ត្រទំនិញ

ROYAUME DU CAMBODGE · LE MINISTRE DU PALAIS ROYAL ·

មាតិកា

ជំពូកទី ១ បទប្បញ្ញត្តិទូទៅ
មាត្រា ១.. គោលបំណង
មាត្រា ២.. គោលដៅ
មាត្រា ៣.. វិសាលភាព
មាត្រា ៤.. និយមន័យ
ជំពូកទី ២ សមត្ថកិច្ចគ្រប់គ្រង
មាត្រា ៥.. ភារកិច្ចរបស់ក្រសួងពាណិជ្ជកម្ម
មាត្រា ៦.. ក្រុមប្រឹក្សាទទួលបន្ទុកម៉ាកសម្គាល់ភូមិសាស្ត្រទំនិញ
ជំពូកទី ៣ នីតិវិធីចុះបញ្ជីម៉ាកសម្គាល់ភូមិសាស្ត្រទំនិញ
ផ្នែកទី ១ អ្នកដាក់ពាក្យស្នើសុំនិងការដាក់ពាក្យស្នើសុំ
មាត្រា ៧.. អ្នកដាក់ពាក្យស្នើសុំ
មាត្រា ៨.. ការដាក់ពាក្យស្នើសុំចុះបញ្ជី
ផ្នែកទី ២ នីតិវិធីនៃការពិនិត្យពាក្យស្នើសុំ
មាត្រា ៩.. ការពិនិត្យពាក្យស្នើសុំចុះបញ្ជី
មាត្រា ១០.. ម៉ាកសម្គាល់ភូមិសាស្ត្រទំនិញដែលមិនអាចចុះបញ្ជីបាន
មាត្រា ១១.. ការត្រួតពិនិត្យខ្លឹមសារពាក្យស្នើសុំចុះបញ្ជី
មាត្រា ១២.. ការចុះបញ្ជីនិងការបោះពុម្ពផ្សាយក្នុងព្រឹត្តិបត្រផ្លូវការ
មាត្រា ១៣.. ការកែតម្រូវលើការកត់ត្រា
មាត្រា ១៤.. រូបសញ្ញាជាតិសម្រាប់បញ្ជាក់លើទំនិញសម្គាល់ភូមិសាស្ត្រ
ផ្នែកទី ៣ បណ្ដឹងជំទាស់
មាត្រា ១៥.. រយៈពេលបណ្ដឹងជំទាស់
មាត្រា ១៦.. លក្ខខណ្ឌបណ្ដឹងជំទាស់
មាត្រា ១៧.. នីតិវិធីបណ្ដឹងជំទាស់
ជំពូកទី ៤ បណ្ដឹងតវ៉ា
មាត្រា ១៨.. សិទ្ធិនិងរយៈពេលនៃបណ្ដឹងតវ៉ា
ជំពូកទី ៥ ការចុះបញ្ជីម៉ាកសម្គាល់ភូមិសាស្ត្រទំនិញបរទេស
មាត្រា ១៩.. លក្ខខណ្ឌនៃការចុះបញ្ជីម៉ាកសម្គាល់ភូមិសាស្ត្រទំនិញបរទេស
មាត្រា ២០.. នីតិវិធីចុះបញ្ជីម៉ាកសម្គាល់ភូមិសាស្ត្រទំនិញបរទេស
មាត្រា ២១.. បណ្ដឹងជំទាស់និងបណ្ដឹងតវ៉ាចំពោះម៉ាកសម្គាល់ភូមិសាស្ត្រទំនិញបរទេស
ជំពូកទី ៦ អានុភាពនៃការចុះបញ្ជី
មាត្រា ២២.. សិទ្ធិដែលទទួលបានពីការចុះបញ្ជី

មាត្រា ២៣.. កិច្ចការពារម៉ាកសម្គាល់ភូមិសាស្ត្រកម្ពុជានិងបរទេស

មាត្រា ២៤.. រយៈពេលនៃកិច្ចការពារ

មាត្រា ២៥.. ការទទួលស្គាល់ការចុះបញ្ជី

ជំពូកទី ៧ ការត្រួតពិនិត្យអនុលោមភាពនៃសៀវភៅបន្ទុកក្នុងការចុះបញ្ជីម៉ាកសម្គាល់ភូមិសាស្ត្រទំនិញ

មាត្រា ២៦.. ការត្រួតពិនិត្យអនុលោមភាព

មាត្រា ២៧.. ប្រសិទ្ធភាពរបស់អង្គភាពចេញវិញ្ញាបនបត្របញ្ជាក់ពីអនុលោមភាព

ជំពូកទី ៨ ការកែសម្រួលមោឃភាព និងការលុបម៉ាកសម្គាល់ភូមិសាស្ត្រទំនិញចេញពីបញ្ជី

មាត្រា ២៨.. ការកែសម្រួល

មាត្រា ២៩.. មូលដ្ឋាននៃការផ្ដល់មោឃភាពនិងការលុបម៉ាកសម្គាល់ភូមិសាស្ត្រទំនិញចេញពីបញ្ជី

មាត្រា ៣០.. អានុភាពនៃមោឃភាពនិងការលុបការចុះបញ្ជី

ជំពូកទី ៩ ម៉ាកសម្គាល់ភូមិសាស្ត្រទំនិញនិងការទទួលស្គាល់ឬការបដិសេធម៉ាក

មាត្រា ៣១.. ម៉ាកសម្គាល់ភូមិសាស្ត្រទំនិញនិងម៉ាក

ជំពូកទី ១០ វិធានការបណ្ដោះអាសន្ននិងវិធានការតាមមាត់ច្រកព្រំដែន

មាត្រា ៣២.. ការអនុវត្តវិធានការបណ្ដោះអាសន្ននិងវិធានការតាមមាត់ច្រកព្រំដែន

ជំពូកទី ១១ ភ្នាក់ងារ

មាត្រា ៣៣.. ភ្នាក់ងារតំណាង

មាត្រា ៣៤.. លក្ខណសម្បត្តិ

ជំពូកទី ១២ បទបញ្ជានិងសេចក្ដីណែនាំរដ្ឋបាល

មាត្រា ៣៥.. បទបញ្ជាអនុវត្ត

ជំពូកទី ១៣ ការអនុវត្តសន្ធិសញ្ញាអន្តរជាតិនិងការបកស្រាយ

មាត្រា ៣៦.. ការអនុវត្ត

ជំពូកទី ១៤ ការឃាត់ទុកនិងការរឹបអូស

មាត្រា ៣៧.. ការឃាត់ទុកនិងការរឹបអូស

ជំពូកទី ១៥ ទោសប្បញ្ញត្តិ

មាត្រា ៣៨.. បទក្លែងម៉ាកសម្គាល់ភូមិសាស្ត្រទំនិញ

មាត្រា ៣៩.. ការទទួលខុសត្រូវព្រហ្មទណ្ឌរបស់នីតិបុគ្គល

ជំពូកទី ១៦ អន្តរប្បញ្ញត្តិ

មាត្រា ៤០.. អន្តរប្បញ្ញត្តិ

ជំពូកទី ១៧ អវសានប្បញ្ញត្តិ

មាត្រា ៤១.. និរាករណ៍

ជំពូកទី ១
បទប្បញ្ញត្តិទូទៅ

មាត្រា ១.- គោលបំណង

ច្បាប់នេះមានគោលបំណងការពារកម្មសិទ្ធិបញ្ញារបស់ផលិតករ ប្រតិបត្តិករ និងការពារអ្នកប្រើប្រាស់ផលិតផលដែលពាក់ម៉ាកសម្គាល់ភូមិសាស្ត្រទំនិញ ព្រមទាំងរក្សាអត្តសញ្ញាណជាតិ និងពង្រឹងចំណេះដឹង ចំណេះធ្វើតាមបែបប្រពៃណី និងរួមចំណែកកាត់បន្ថយភាពក្រីក្រ ។

មាត្រា ២.- គោលដៅ

ច្បាប់នេះមានគោលដៅកំណត់ការគ្រប់គ្រង ការចុះបញ្ជី ការទទួលស្គាល់ និងការការពារម៉ាកសម្គាល់ ភូមិសាស្ត្រទំនិញនៅក្នុងព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា ។

មាត្រា ៣.- វិសាលភាព

ច្បាប់នេះមានវិសាលភាពអនុវត្តលើការចុះបញ្ជីនិងកិច្ចការពារម៉ាកសម្គាល់ភូមិសាស្ត្រទំនិញក្នុងព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា ចំពោះទំនិញកសិផល ទំនិញកសិចំណីអាហារ ទំនិញសិប្បកម្ម ឬទំនិញផ្សេងៗទៀតដែលផលិតក្នុងតំបន់ភូមិសាស្ត្រឬកែច្នៃស្របតាមបទប្បញ្ញត្តិនៃច្បាប់នេះ ។

មាត្រា ៤.- និយមន័យ

វាក្យសព្ទបច្ចេកទេសសំខាន់ៗដែលប្រើក្នុងច្បាប់នេះ ត្រូវបានកំណត់និយមន័យដូចតទៅៈ

ការត្រួតពិនិត្យ សំដៅដល់ការត្រួតពិនិត្យផ្ទៃក្នុងនិងការត្រួតពិនិត្យពីខាងក្រៅ ។ ការត្រួតពិនិត្យសំដៅដល់ការផ្ទៀងផ្ទាត់អនុលោមភាពរបស់ផលិតផលជាមួយនឹងសៀវភៅបន្ទុក ដោយសមាគមសម្គាល់ភូមិសាស្ត្រទំនិញ និងអង្គភាពចេញវិញ្ញាបនបត្រឬអាជ្ញាធរដែលត្រូវបានចាត់តាំង ។

ការប្រើប្រាស់ម៉ាកសម្គាល់ភូមិសាស្ត្រទំនិញ សំដៅដល់ការស្នើលក់ ការផលិត ការដាក់លក់ ការនាំចេញ និងការនាំចូលទំនិញសម្គាល់ភូមិសាស្ត្រ ។

ការនឹកគិតទៅដល់ សំដៅដល់ស្ថានភាពដែលការប្រើប្រាស់ពាក្យឬរូបភាពដើម្បីសម្គាល់ទំនិញមួយ ការបញ្ចូលផ្នែកនៃឈ្មោះឬរូបភាពនៃម៉ាកសម្គាល់ភូមិសាស្ត្រទំនិញដែលបានចុះបញ្ជីរួចធ្វើឲ្យអ្នកប្រើប្រាស់កើតមានអារម្មណ៍ថាជាទំនិញសម្គាល់ភូមិសាស្ត្រ ។

កិត្តិសព្ទ សំដៅដល់ការទទួលស្គាល់យ៉ាងទូលំទូលាយនូវទំនិញ និងឈ្មោះ ទំនិញនៅ ក្នុងផ្នែកផលិតកម្មឬពាណិជ្ជកម្មឬតាមរយៈការប្រើប្រាស់ទំនិញដែលពាក់ព័ន្ធ ។

ទំនិញដែលអាចប្រៀបធៀបបាន សំដៅដល់ទំនិញទាំងឡាយណាដែលមានទំនាក់ទំនងទៅនឹងចរិតលក្ខណៈគោលដៅឬការប្រើប្រាស់ដែលប្រហាក់ប្រហែលគ្នារបស់ទំនិញ ។

ទំនិញសម្គាល់ភូមិសាស្ត្រ សំដៅដល់ទំនិញពាក់ម៉ាកសម្គាល់ភូមិសាស្ត្រដែលបានចុះបញ្ជីរួច ។

នាមទូទៅ សំដៅដល់នាមដែលមហាជនស្គាល់ជាទូទៅថាជាការបង្ហាញពីប្រភេទនៃទំនិញ ។

បណ្តឹងជំទាស់ សំដៅដល់បណ្តឹងជំទាស់ទៅនឹងការចុះបញ្ជីម៉ាកសម្គាល់ភូមិសាស្ត្រទំនិញណាមួយពីសំណាក់បុគ្គលពាក់ព័ន្ធ ។

បណ្តឹងតវ៉ា សំដៅដល់ការប្តឹងតវ៉ាទៅនឹងសេចក្តីសម្រេចចុងក្រោយរបស់ក្រសួងពាណិជ្ជកម្ម ឬក្រុមប្រឹក្សាទទួលបន្ទុកម៉ាកសម្គាល់ភូមិសាស្ត្រទំនិញ ។

ប្រតិបត្តិករ សំដៅដល់បុគ្គលដែលពាក់ព័ន្ធនៅក្នុងដំណើរការប្រមូលទិញកែច្នៃធ្វើពាណិជ្ជកម្ម ឬចែកចាយទំនិញសម្គាល់ភូមិសាស្ត្រ ។

ព្រឹត្តិបត្រផ្លូវការ សំដៅដល់ព្រឹត្តិបត្រផ្លូវការរបស់ក្រសួងពាណិជ្ជកម្ម ។

ម៉ាក សំដៅដល់សញ្ញាដែលមើលឃើញហើយអាចសម្គាល់លក្ខណៈខុសគ្នានៃទំនិញ ឬសេវានៃសហគ្រាសនីមួយៗ ។

ម៉ាកសម្គាល់ភូមិសាស្ត្រទំនិញ សំដៅដល់ឈ្មោះ សញ្ញាសម្គាល់ និង/ឬ រូបភាព ផ្សេងៗទៀតដែលមានលក្ខណៈញែកដាច់ដែលជាឈ្មោះ ឬតំណាងឲ្យប្រភពដើមនៃតំបន់ភូមិសាស្ត្រមួយហើយឈ្មោះសញ្ញាសម្គាល់ និង/ឬ រូបភាពនោះសម្រាប់កំណត់អត្តសញ្ញាណទំនិញមានប្រភពក្នុងភូមិសាស្ត្រនោះដែលបានផ្តល់ជាមូលដ្ឋានគ្រឹះដល់គុណភាព កិត្តិសព្ទ ឬចរិតលក្ខណៈផ្សេងទៀតនៃទំនិញដែលកើតចេញពីតំបន់ភូមិសាស្ត្រនោះ ។

សវនាការ សំដៅដល់ការប្រជុំដោះស្រាយវិវាទរបស់មន្ត្រីកាន់កាប់បញ្ជីមុននឹងសម្រេចករណីជំទាស់នានារបស់ដើមបណ្តឹង ។

សេចក្តីថ្លែងតប សំដៅដល់ការផ្តល់ទឡ្ហីករណ៍ និងភស្តុតាងរបស់ភាគីណាមួយតតាំងទៅនឹងសេចក្តីពយការណ៍របស់ភាគីបដិបក្ខ ។

សៀវភៅបន្ទុក សំដៅដល់ឯកសារកំណត់យ៉ាងច្បាស់លាស់នូវចំណុចសំខាន់ៗ អំពីតំបន់ភូមិ-សាស្ត្រនៃការផលិតលក្ខខណ្ឌនៃការផលិត និងដំណើរការត្រួតពិនិត្យគុណភាព ទំនិញសម្គាល់ភូមិសាស្ត្រជាដើម ដែលចងក្រងឡើងដោយអ្នកដាក់ពាក្យស្នើសុំ ។

អង្គភាពចេញវិញ្ញាបនបត្រ សំដៅដល់ស្ថាប័នសាធារណៈ ឬអង្គភាពឯកជនដែលចេញវិញ្ញាបន-បត្របញ្ជាក់ពីអនុលោមភាពស្របតាមសៀវភៅបន្ទុក ។

ជំពូកទី ២
សមត្ថកិច្ចគ្រប់គ្រង

មាត្រា ៥.- ភារកិច្ចរបស់ក្រសួងពាណិជ្ជកម្ម

ក្រសួងពាណិជ្ជកម្មជាស្ថាប័នមានសមត្ថកិច្ចក្នុងការគ្រប់គ្រង កាន់កាប់ និងចុះបញ្ជីម៉ាកសម្គាល់ភូមិសាស្ត្រទំនិញនៅក្នុងព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា ។

មាត្រា ៦.- ក្រុមប្រឹក្សាទទួលបន្ទុកម៉ាកសម្គាល់ភូមិសាស្ត្រទំនិញ

ត្រូវរៀបចំឲ្យមានក្រុមប្រឹក្សាទទួលបន្ទុកម៉ាកសម្គាល់ភូមិសាស្ត្រទំនិញដើម្បីសិក្សា និងជំរុញមុខ

ទំនិញដែលមានសក្តានុពលអាចចុះបញ្ជីម៉ាកសម្គាល់ភូមិសាស្ត្រទំនិញនៅក្នុងព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា និងដោះស្រាយបណ្តឹងតវ៉ាពីការចុះបញ្ជីម៉ាកសម្គាល់ភូមិសាស្ត្រទំនិញ ។

ការរៀបចំនិងការប្រព្រឹត្តទៅរបស់ក្រុមប្រឹក្សាទទួលបន្ទុកម៉ាកសម្គាល់ភូមិសាស្ត្រទំនិញ ត្រូវកំណត់ដោយអនុក្រឹត្យ ។

ជំពូកទី ៣
នីតិវិធីចុះបញ្ជីម៉ាកសម្គាល់ភូមិសាស្ត្រទំនិញ
ផ្នែកទី ១ អ្នកដាក់ពាក្យស្នើសុំនិងការដាក់ពាក្យស្នើសុំ

មាត្រា ៧.- អ្នកដាក់ពាក្យស្នើសុំ

សមាគមសម្គាល់ភូមិសាស្ត្រ ឬក្រុមតំណាងផលិតករ ឬអង្គភាពតំណាងផលិតករ និង/ឬប្រតិបត្តិករដែលអាចទទួលផលប្រយោជន៍ពីម៉ាកសម្គាល់ភូមិសាស្ត្រទំនិញនោះ មានសិទ្ធិដាក់ពាក្យស្នើសុំចុះបញ្ជីម៉ាកសម្គាល់ភូមិសាស្ត្រទំនិញ ។

ការចុះបញ្ជីម៉ាកសម្គាល់ភូមិសាស្ត្រទំនិញកម្ពុជា ត្រូវធ្វើតាមរយៈសមាគមសម្គាល់ភូមិសាស្ត្រទំនិញ ។ អ្នកដាក់ពាក្យស្នើសុំ គឺជាម្ចាស់សិទ្ធិលើម៉ាកសម្គាល់ភូមិសាស្ត្រទំនិញក្រោយការចុះបញ្ជី ។

ក្រុមផលិតករ ប្រតិបត្តិករ ស្ថាប័ន និង/ឬបុគ្គលពាក់ព័ន្ធ ដែលមានបំណងចុះបញ្ជីម៉ាកសម្គាល់ភូមិសាស្ត្រទំនិញកម្ពុជា ត្រូវរៀបចំបង្កើតជាសមាគមសម្គាល់ភូមិសាស្ត្រទំនិញ ដោយផ្អែកលើតំបន់ភូមិ-សាស្ត្រ និងមុខទំនិញមួយ ហើយត្រូវមានលក្ខន្តិកៈដើម្បីគ្រប់គ្រង និងចាត់ចែងការងាររបស់ខ្លួនក្នុងគោលដៅមិនរកប្រាក់ចំណេញ ។ សមាជិកភាពរបស់សមាគមត្រូវមានលក្ខណៈបើកចំហ ។ សមាគមសម្គាល់ភូមិសាស្ត្រទំនិញត្រូវមានការទទួលស្គាល់ដោយអាជ្ញាធរមានសមត្ថកិច្ច ។ លក្ខន្តិកៈរបស់សមាគមត្រូវយកមកតម្កល់នៅក្រសួងពាណិជ្ជកម្ម ។ សមាគមត្រូវធានាឲ្យសមាជិករបស់ខ្លួនអនុវត្តតាមសៀវភៅបន្ទុកនិងកាតព្វកិច្ចផ្សេងៗទៀតដែលកំណត់ដោយច្បាប់និងបទប្បញ្ញត្តិជាធរមាន ។

មាត្រា ៨.- ការដាក់ពាក្យស្នើសុំចុះបញ្ជី

ពាក្យស្នើសុំចុះបញ្ជីម៉ាកសម្គាល់ភូមិសាស្ត្រទំនិញ ត្រូវដាក់នៅក្រសួងពាណិជ្ជកម្ម ដោយភ្ជាប់មកជាមួយនូវសៀវភៅបន្ទុកនិងសំណុំឯកសារពាក់ព័ន្ធ ។ ទម្រង់បែបបទនៃការដាក់ពាក្យស្នើសុំគំរូសៀវភៅបន្ទុក និងសំណុំឯកសារពាក់ព័ន្ធសម្រាប់ការចុះបញ្ជីត្រូវកំណត់ដោយប្រកាសរបស់រដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងពាណិជ្ជកម្ម ។

ផ្នែកទី ២
នីតិវិធីនៃការពិនិត្យពាក្យស្នើសុំ

មាត្រា ៩.- ការពិនិត្យពាក្យស្នើសុំចុះបញ្ជី

ក្រសួងពាណិជ្ជកម្មត្រូវពិនិត្យពាក្យស្នើសុំនិងត្រូវឆ្លើយតបក្នុងរយៈពេលយ៉ាងយូរ ៤៥ (សែសិបប្រាំ) ថ្ងៃគិតចាប់ពីថ្ងៃទទួលពាក្យស្នើសុំ ។

បន្ទាប់ពីបានពិនិត្យឃើញថា ពាក្យស្នើសុំបានបំពេញត្រឹមត្រូវតាមលក្ខខណ្ឌដែលបានកំណត់ ក្រសួងពាណិជ្ជកម្មត្រូវចេញលិខិតទទួលស្គាល់ការដាក់ពាក្យស្នើសុំនោះជាផ្លូវការ ។

ក្នុងករណីពិនិត្យឃើញថាពាក្យស្នើសុំមិនបានបំពេញគ្រប់គ្រាន់តាមលក្ខខណ្ឌដែលបានកំណត់ ក្រសួងពាណិជ្ជកម្មត្រូវចេញលិខិតឲ្យអ្នកដាក់ពាក្យស្នើសុំដើម្បីធ្វើការបំពេញបន្ថែម ឬកែតម្រូវដោយបញ្ជាក់ពីចំណុចខ្វះខាត ។ អ្នកដាក់ពាក្យស្នើសុំអាចធ្វើការបំពេញបន្ថែមឬកែតម្រូវពាក្យស្នើសុំក្នុងរយៈពេល ០៦ (ប្រាំមួយ) ខែគិតចាប់ពីថ្ងៃចេញលិខិត ។ ពាក្យស្នើសុំចុះបញ្ជីនោះត្រូវចាត់ទុកថាបានបោះបង់ចោលប្រសិនបើគ្មានការបំពេញបន្ថែមឬការកែតម្រូវ ឬមិនបានផ្តល់នូវការឆ្លើយតបឬការពន្យល់ជាវិជ្ជមានក្នុងរយៈពេលដែលបានកំណត់ខាងលើ ។ ក្រសួងពាណិជ្ជកម្មអាចពន្យារពេលបន្ថែម០៦ (ប្រាំមួយ) ខែទៀតសម្រាប់ការកែតម្រូវពាក្យស្នើសុំ ប្រសិនបើមានសំណូមពរសមហេតុផលពីអ្នកដាក់ពាក្យស្នើសុំ ។

ក្រសួងពាណិជ្ជកម្មត្រូវពិនិត្យឯកសារបំពេញបន្ថែមឬឯកសារកែតម្រូវនេះ និងត្រូវឆ្លើយតបក្នុងរយៈពេលយ៉ាងយូរ ៤៥ (សែសិបប្រាំ) ថ្ងៃគិតចាប់ពីថ្ងៃទទួលឯកសារបំពេញបន្ថែម ឬឯកសារកែតម្រូវនេះ ។

មាត្រា ១០.- ម៉ាកសម្គាល់ភូមិសាស្ត្រទំនិញដែលមិនអាចចុះបញ្ជីបាន

ម៉ាកសម្គាល់ភូមិសាស្ត្រទំនិញមិនអាចចុះបញ្ជីបាន ប្រសិនបើ៖

ក-ម៉ាកនោះផ្ទុយនឹងច្បាប់ បទប្បញ្ញត្តិ តម្លៃសីលធម៌សង្គមសាសនាប្រពៃណីល្អរបស់ជាតិ ឬសណ្តាប់ធ្នាប់សាធារណៈ ។

ខ-ម៉ាកនោះធ្វើឲ្យសាធារណជនយល់ខុសឬកាន់ច្រឡំពីចរិតលក្ខណៈ ដូចជាប្រភេទ គុណភាព ទីកន្លែងនៃប្រភពដើមដំណើរការផលិតឬការប្រើប្រាស់ ។

គ-ម៉ាកនោះត្រូវបានគេប្រើប្រាស់ជាឈ្មោះពូជដំណាំឬពូជសត្វ ។

ឃ-ម៉ាកនោះជានាមទូទៅ ។

មាត្រា ១១.- ការត្រួតពិនិត្យខ្លឹមសារពាក្យស្នើសុំចុះបញ្ជី

ក្រសួងពាណិជ្ជកម្មត្រូវត្រួតពិនិត្យខ្លឹមសារនៃពាក្យស្នើសុំលើចំណុចសំខាន់ៗដូចខាងក្រោម៖

១- ភាពត្រឹមត្រូវនៃព័ត៌មានលម្អិតក្នុងពាក្យស្នើសុំដូចមានចែងក្នុងមាត្រា ៧ និងមាត្រា ៨ នៃច្បាប់នេះ ។

២- ចំណុចទាំងឡាយដូចមានចែងក្នុងមាត្រា ៤ ត្រង់ចំណុចនិយមន័យ លើម៉ាកសម្គាល់ភូមិសាស្ត្រទំនិញ និងមាត្រា ១០ នៃច្បាប់នេះ ។

៣- ភាពជាក់ស្តែងនៅមូលដ្ឋានផលិតកម្ម ចំពោះម៉ាកសម្គាល់ភូមិសាស្ត្រទំនិញកម្ពុជា ។

៤- ចំពោះម៉ាកសម្គាល់ភូមិសាស្ត្រទំនិញ ដែលមានសូរសំឡេងដូចគ្នា ត្រូវអនុវត្តតាមលក្ខខណ្ឌដែលកំណត់ដោយក្រសួងពាណិជ្ជកម្ម ។

ក្នុងការត្រួតពិនិត្យខ្លឹមសារនៃពាក្យស្នើសុំ ក្រសួងពាណិជ្ជកម្មអាចអញ្ជើញអ្នកដាក់ពាក្យស្នើសុំ ឬបុគ្គលដែលមានការពាក់ព័ន្ធមកពន្យល់ ឬផ្តល់ភស្តុតាងបន្ថែម ។ ក្នុងករណីចាំបាច់ក្រសួងពាណិជ្ជកម្ម

អាចស្នើសុំមតិពីអ្នកជំនាញក្នុងវិស័យពាក់ព័ន្ធដើម្បីធ្វើការពិនិត្យពិចារណានិងសម្រេច ។

មាត្រា ១២.- ការចុះបញ្ជីនិងការបោះពុម្ពផ្សាយក្នុងព្រឹត្តិបត្រផ្លូវការ

ក្រសួងពាណិជ្ជកម្មត្រូវចុះបញ្ជី និងចេញវិញ្ញាបនបត្រជូនដល់អ្នកដាក់ពាក្យស្នើសុំ ក្រោយពីបានពិនិត្យឃើញថាពាក្យស្នើសុំត្រូវបានបំពេញស្របតាមបទប្បញ្ញត្តិនៃច្បាប់នេះ ។

បន្ទាប់ពីបានចុះបញ្ជី ក្រសួងពាណិជ្ជកម្មត្រូវបោះពុម្ពផ្សាយការចុះបញ្ជីម៉ាកសម្គាល់ភូមិសាស្ត្រទំនិញក្នុងព្រឹត្តិបត្រផ្លូវការ ដើម្បីទុកលទ្ធភាពឲ្យភាគីមានផលប្រយោជន៍ធ្វើការប្តឹងជំទាស់ទៅនឹងការចុះបញ្ជី ។

មាត្រា ១៣.- ការកែតម្រូវលើការកត់ត្រា

ក្រសួងពាណិជ្ជកម្ម អាចកែតម្រូវកំហុសផ្សេងៗក្នុងកំណត់ត្រាដែលបានធ្វើឡើងដោយអនុលោមតាមច្បាប់នេះឬបទប្បញ្ញត្តិដែលពាក់ព័ន្ធ ។

មាត្រា ១៤.- រូបសញ្ញាជាតិសម្រាប់បញ្ជាក់លើទំនិញសម្គាល់ភូមិសាស្ត្រ

ក្រសួងពាណិជ្ជកម្ម ត្រូវរៀបចំបង្កើតរូបសញ្ញាជាតិមួយសម្រាប់បញ្ជាក់លើគ្រប់មុខទំនិញសម្គាល់ភូមិសាស្ត្រដែលបានចុះបញ្ជីរួចនៅក្នុងព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា ។

ជំពូកទី ៣
បណ្តឹងជំទាស់

មាត្រា ១៥.- រយៈពេលបណ្តឹងជំទាស់

ភាគីដែលមានការពាក់ព័ន្ធអាចប្តឹងជំទាស់នឹងការចុះបញ្ជីម៉ាកសម្គាល់ភូមិសាស្ត្រទំនិញទៅក្រសួងពាណិជ្ជកម្មក្នុងរយៈពេល ៩០ (កៅសិប)ថ្ងៃគិតចាប់ពីកាលបរិច្ឆេទនៃការបោះពុម្ពផ្សាយការចុះបញ្ជីដូចមានចែងក្នុងមាត្រា ១២ នៃច្បាប់នេះ ។

មាត្រា ១៦.- លក្ខខណ្ឌបណ្តឹងជំទាស់

បណ្តឹងជំទាស់ចំពោះការចុះបញ្ជីម៉ាកសម្គាល់ភូមិសាស្ត្រទំនិញ ត្រូវមានមូលដ្ឋានណាមួយ ដូចខាងក្រោម ៖

ក-មិនស្របតាមមាត្រា ៤ ត្រង់ចំណុចនិយមន័យលើម៉ាកសម្គាល់ភូមិសាស្ត្រទំនិញនៃច្បាប់នេះ ។

ខ-ម៉ាកសម្គាល់ភូមិសាស្ត្រទំនិញដែលបានចុះបញ្ជីនោះ ជាម៉ាកសម្គាល់ភូមិសាស្ត្រទំនិញដែលមិនអាចចុះបញ្ជីបានដូចមានចែងក្នុងមាត្រា ១០ នៃច្បាប់នេះ និងបទប្បញ្ញត្តិទាំងឡាយដែលពាក់ព័ន្ធ ។

ROYAUME DU CAMBODGE * LE MINISTRE DU PALAIS ROYAL

មាត្រា ១៧.- នីតិវិធីបណ្តឹងជំទាស់

ក្រសួងពាណិជ្ជកម្មត្រូវជូនដំណឹងជាលាយលក្ខណ៍អក្សរ អំពីបណ្តឹងជំទាស់ដល់អ្នកដាក់ពាក្យស្នើសុំចុះបញ្ជី ។ អ្នកដាក់ពាក្យស្នើសុំមានរយៈពេល ៤៥ (សែសិបប្រាំ) ថ្ងៃគិតចាប់ពីកាលបរិច្ឆេទជូនដំណឹងដើម្បីធ្វើសេចក្តីថ្លែងតប ។ ក្រសួងពាណិជ្ជកម្មអាចពន្យារពេល ៤៥ (សែសិបប្រាំ) ថ្ងៃទៀត ប្រសិនបើមានសំណូមពរពីអ្នកស្នើសុំ ។

ក្រសួងពាណិជ្ជកម្មត្រូវជូនដំណឹងពីសេចក្តីសម្រេចរបស់ខ្លួន ដោយមានបញ្ជាក់ពីហេតុផលសមស្របទៅអ្នកដាក់ពាក្យស្នើសុំនិងអ្នកបណ្តឹងជំទាស់ ។

អ្នកដាក់ពាក្យស្នើសុំ និង/ឬអ្នកបណ្តឹងជំទាស់អាចប្តឹងតវ៉ានឹងសេចក្តីសម្រេចរបស់ក្រសួងពាណិជ្ជកម្មស្របតាមមាត្រា ១៨ នៃច្បាប់នេះ ។

ក្នុងករណីចាំបាច់ឬតាមការស្នើសុំពីភាគីណាមួយ ក្រសួងពាណិជ្ជកម្មត្រូវរៀបចំឲ្យមានសវនាការលើបណ្តឹងជំទាស់ ។

សេចក្តីសម្រេចលើបណ្តឹងជំទាស់ត្រូវបោះពុម្ពផ្សាយនៅក្នុងព្រឹត្តិបត្រផ្លូវការ ។

នីតិវិធីលម្អិតនៃបណ្តឹងជំទាស់ត្រូវកំណត់ដោយប្រកាសរបស់រដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងពាណិជ្ជកម្ម ។

ជំពូកទី ៤
បណ្តឹងតវ៉ា

មាត្រា ១៨.- សិទ្ធិនិងរយៈពេលនៃបណ្តឹងតវ៉ា

បុគ្គលដែលពាក់ព័ន្ធអាចប្តឹងតវ៉ានឹងសេចក្តីសម្រេចរបស់ក្រសួងពាណិជ្ជកម្មទៅក្រុមប្រឹក្សាទទួលបន្ទុកម៉ាកសម្គាល់ភូមិសាស្ត្រទំនិញឬទៅតុលាការមានសមត្ថកិច្ច ។

បុគ្គលដែលពាក់ព័ន្ធអាចប្តឹងតវ៉ា នឹងសេចក្តីសម្រេចរបស់ក្រុមប្រឹក្សាទទួលបន្ទុកម៉ាកសម្គាល់ភូមិសាស្ត្រទំនិញទៅតុលាការមានសមត្ថកិច្ច ។

បណ្តឹងតវ៉ាត្រូវធ្វើឡើងក្នុងរយៈពេល ៩០ (កៅសិប) ថ្ងៃគិតចាប់ពីថ្ងៃដែលបានទទួលដំណឹងពីសេចក្តីសម្រេច ។

សេចក្តីសម្រេចរបស់ក្រុមប្រឹក្សាទទួលបន្ទុកម៉ាកសម្គាល់ភូមិសាស្ត្រទំនិញលើបណ្តឹងតវ៉ា ត្រូវបោះពុម្ពផ្សាយនៅក្នុងព្រឹត្តិបត្រផ្លូវការនិងផ្សព្វផ្សាយជាសាធារណៈ ។

ជំពូកទី ៥
ការចុះបញ្ជីម៉ាកសម្គាល់ភូមិសាស្ត្រទំនិញបរទេស

មាត្រា ១៩.- លក្ខខណ្ឌនៃការចុះបញ្ជីម៉ាកសម្គាល់ភូមិសាស្ត្រទំនិញបរទេស

ការចុះបញ្ជីម៉ាកសម្គាល់ភូមិសាស្ត្រទំនិញបរទេសអាចធ្វើទៅបាន លុះត្រាតែម៉ាកសម្គាល់ភូមិសាស្ត្រទំនិញនោះបានចុះបញ្ជីស្របតាមបទប្បញ្ញត្តិនានាក្នុងប្រទេសដើមរួចហើយ ។

ROYAUME DU CAMBODGE
LE MINISTRE DU PALAIS ROYAL

ក្រសួងពាណិជ្ជកម្មមិនអនុញ្ញាតឲ្យចុះបញ្ជីនៅក្នុងព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា ចំពោះម៉ាកសម្គាល់ភូមិសាស្ត្រទំនិញបរទេសណាដែលមិនបានទទួលកិច្ចការពារ ឬត្រូវបានបញ្ឈប់កិច្ចការពារ ឬត្រូវបានឈប់ប្រើប្រាស់ក្នុងប្រទេសដើមរបស់ខ្លួន ។

ក្រសួងពាណិជ្ជកម្មអាចចុះបញ្ជីម៉ាកសម្គាល់ភូមិសាស្ត្រទំនិញបរទេសបាន លុះត្រាតែការដាក់ពាក្យស្នើសុំនោះធ្វើឡើងដោយតំណាងស្របច្បាប់ ឬតំណាងរដ្ឋបាល ឬអាជ្ញាធរបរទេសនៃប្រទេសនោះ តាមរយៈភ្នាក់ងារតំណាងស្របច្បាប់ដូចចែងក្នុងជំពូកទី ១១ នៃច្បាប់នេះ ។

មាត្រា ២០.- នីតិវិធីចុះបញ្ជីម៉ាកសម្គាល់ភូមិសាស្ត្រទំនិញបរទេស

ពាក្យស្នើសុំចុះបញ្ជីម៉ាកសម្គាល់ភូមិសាស្ត្រទំនិញបរទេស ត្រូវដាក់នៅក្រសួងពាណិជ្ជកម្ម ។

នីតិវិធីនៃការចុះបញ្ជីម៉ាកសម្គាល់ភូមិសាស្ត្រទំនិញបរទេស ត្រូវអនុវត្តតាមបទប្បញ្ញត្តិដែលមានចែងក្នុងមាត្រា ៧ មាត្រា ៨ មាត្រា ៩ មាត្រា ១០ មាត្រា ១១ មាត្រា ១២ និងមាត្រា ១៣ នៃច្បាប់នេះ ។

ក្រោយពេលដាក់ពាក្យក្រសួងពាណិជ្ជកម្មមានសិទ្ធិតម្រូវឲ្យអ្នកដាក់ពាក្យស្នើសុំ បញ្ជូនរាល់ព័ត៌មានផ្សេងទៀតទាក់ទងនឹងការចុះបញ្ជីនៅបរទេស ដែលអាចជាមូលដ្ឋានសម្រាប់ការចុះបញ្ជីនៅក្នុងព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា ។

មាត្រា ២១.- បណ្ដឹងជំទាស់និងបណ្ដឹងតវ៉ាចំពោះម៉ាកសម្គាល់ភូមិសាស្ត្រទំនិញបរទេស

បទប្បញ្ញត្តិស្ដីពីរយៈពេល លក្ខខណ្ឌ នីតិវិធីបណ្ដឹងជំទាស់ និងនីតិវិធីបណ្ដឹងតវ៉ានៃច្បាប់នេះ ត្រូវយកមកអនុវត្តចំពោះម៉ាកសម្គាល់ភូមិសាស្ត្រទំនិញបរទេស ។

ជំពូកទី ៦
អានុភាពនៃការចុះបញ្ជី

មាត្រា ២២.- សិទ្ធិដែលទទួលបានពីការចុះបញ្ជី

នៅពេលដែលម៉ាកសម្គាល់ភូមិសាស្ត្រទំនិញមួយត្រូវបានចុះបញ្ជីនៅក្រសួងពាណិជ្ជកម្មស្របតាមបទប្បញ្ញត្តិទាំងឡាយនៃច្បាប់នេះ សមាជិកសមាគមសម្គាល់ភូមិសាស្ត្រទំនិញដែលជាផលិតករ និង/ឬប្រតិបត្តិករដែលអនុវត្តស្របតាមសៀវភៅបន្ទុក មានសិទ្ធិប្រើប្រាស់ម៉ាកសម្គាល់ភូមិសាស្ត្រទំនិញនោះ ។ សិទ្ធិប្រើប្រាស់ម៉ាកសម្គាល់ភូមិសាស្ត្រទំនិញមិនអាចផ្ទេរបានឡើយ ។

ម្ចាស់ម៉ាកសម្គាល់ភូមិសាស្ត្រទំនិញមានសិទ្ធិប្ដឹងទៅតុលាការមានសមត្ថកិច្ច ចំពោះបុគ្គលណាម្នាក់ដែលបានប្រើប្រាស់ដោយរំលោភនូវម៉ាកសម្គាល់ភូមិសាស្ត្រទំនិញរបស់ខ្លួន ដោយគ្មានការយល់ព្រមពីម្ចាស់នោះ ហើយក៏មានសិទ្ធិប្ដឹងចំពោះសមាជិកណាម្នាក់នៃសមាគមសម្គាល់ភូមិសាស្ត្រទំនិញដែលបានប្រើប្រាស់ដោយរំលោភនូវម៉ាកសម្គាល់ភូមិសាស្ត្រទំនិញដូចមានចែងក្នុងមាត្រា ២៣ នៃច្បាប់

ROYAUME DU CAMBODGE LE MINISTRE DU PALAIS ROYAL

នេះ នៅលើទំនិញដែលចេញមកពីតំបន់ភូមិសាស្ត្រផ្សេងៗទៀតផងដែរ ។

សិទ្ធិដែលទទួលបានតាមរយៈការចុះបញ្ជីម៉ាកសម្គាល់ភូមិសាស្ត្រទំនិញ មិនរាប់បញ្ចូលនូវការដាក់លក់ទំនិញនៅលើទីផ្សារក្នុងព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា ដោយម្ចាស់សិទ្ធិដែលបានចុះបញ្ជី ឬដោយមានការយល់ព្រមពីម្ចាស់ម៉ាកសម្គាល់ភូមិសាស្ត្រទំនិញនោះទេ ។

មាត្រា ២៣.- កិច្ចការពារម៉ាកសម្គាល់ភូមិសាស្ត្រទំនិញកម្ពុជានិងបរទេស

ម៉ាកសម្គាល់ភូមិសាស្ត្រទំនិញកម្ពុជានិងបរទេស ដែលបានចុះបញ្ជីនៅក្នុងព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា ត្រូវបានការពារទល់នឹង ៖

ក-ការប្រើប្រាស់មិនត្រឹមត្រូវក្នុងគោលបំណងពាណិជ្ជកម្មដោយផ្ទាល់ ឬដោយប្រយោលនូវម៉ាកសម្គាល់ភូមិសាស្ត្រដែលបានចុះបញ្ជីរួចហើយ ចំពោះទំនិញដែលដូចគ្នាឬទំនិញដែលអាចប្រៀបធៀបបានទៅនឹងទំនិញដែលបានចុះបញ្ជីដើម្បីឲ្យការប្រើប្រាស់នោះទទួលផលប្រយោជន៍ ឬអាចនឹងទទួលផលប្រយោជន៍ពីកេរ្តិ៍ឈ្មោះរបស់ម៉ាកសម្គាល់ភូមិសាស្ត្រទំនិញ ។

ខ-ការប្រើប្រាស់ដោយគ្មានការអនុញ្ញាត ការធ្វើត្រាប់តាម ការធ្វើឲ្យនឹកគិតទៅដល់ ឬការបកប្រែម៉ាកសម្គាល់ភូមិសាស្ត្រទំនិញ ទោះបីប្រភពពិតប្រាកដនៃទំនិញត្រូវបានអមដោយពាក្យដូចជា "ស្ទីល" "យថាប្រភេទ" "ប្រភេទ" "វិធីសាស្ត្រ" "របៀប" "ត្រាប់តាម" ឬការបកប្រែនៃពាក្យទាំងនេះ ឬពាក្យប្រហាក់ប្រហែលធ្វើឲ្យសាធារណជនភាន់ច្រឡំក៏ដោយ ។

គ-ការក្លែងបន្លំ ឬការធ្វើឲ្យភាន់ច្រឡំអំពីប្រភពដើម ប្រភេទ ឬគុណភាពពិសេសនៃទំនិញដែលបង្ហាញលើសំបកវេចខ្ចប់គ្រប់ប្រភេទ ឬលើឯកសារផ្សាយពាណិជ្ជកម្ម ឬលើឯកសារផ្សេងទៀតដែលទាក់ទងនឹងទំនិញ ដែលអាចនាំឲ្យមានការយល់ខុសអំពីប្រភពដើមរបស់ផលិតផល ។

ឃ-ការអនុវត្តផ្សេងៗទៀតដែលអាចធ្វើឲ្យសាធារណជនទូទៅភាន់ច្រឡំអំពីប្រភព ដើមពិតប្រាកដនៃទំនិញ។

មាត្រា ២៤.- រយៈពេលនៃកិច្ចការពារ

ការចុះបញ្ជីម៉ាកសម្គាល់ភូមិសាស្ត្រទំនិញ ត្រូវមានសុពលភាពចាប់ពីកាលបរិច្ឆេទនៃការទទួលពាក្យស្នើសុំចុះបញ្ជីប្រសិនបើគ្មានការលុបឬមោឃភាព ស្របតាមច្បាប់នេះ។

មាត្រា ២៥.- ការទទួលស្គាល់ការចុះបញ្ជី

ម៉ាកសម្គាល់ភូមិសាស្ត្រទំនិញ ដែលបានចុះបញ្ជីត្រឹមត្រូវរួចហើយមុនច្បាប់នេះចូលជាធរមាន ត្រូវមានសុពលភាពបន្ត ។

ជំពូកទី៧
ការត្រួតពិនិត្យអនុលោមភាពនៃសៀវភៅបន្ទុក
ក្នុងការចុះបញ្ជីម៉ាកសម្គាល់ភូមិសាស្ត្រទំនិញ

មាត្រា ២៦.- ការត្រួតពិនិត្យអនុលោមភាព

អ្នកដាក់ពាក្យស្នើសុំអាចជ្រើសរើសអង្គភាពចេញវិញ្ញាបនបត្រឬអង្គភាពត្រួតពិនិត្យដែលមានការចុះបញ្ជីស្របច្បាប់នៅព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជានិងមានការទទួលស្គាល់ពីក្រសួងពាណិជ្ជកម្ម ។ អង្គភាពចេញវិញ្ញាបនបត្រ ឬអង្គភាពត្រួតពិនិត្យជាអាជ្ញាធរសាធារណៈមានសមត្ថកិច្ចឬអង្គភាពឯកជនដែលទទួលស្គាល់ជាផ្លូវការដោយអង្គការស្តង់ដាអន្តរជាតិ ឬស្ថាប័នណាមួយដែលមានប្រព័ន្ធត្រួតពិនិត្យគួរជឿជាក់បាន ។

ក្នុងការត្រួតពិនិត្យក្រោយការចុះបញ្ជីក្រសួងពាណិជ្ជកម្មអាចអញ្ជើញម្ចាស់សិទ្ធិ ឬបុគ្គលដែលមានការពាក់ព័ន្ធមកផ្តល់ការពន្យល់ឬផ្តល់ភស្តុតាងបន្ថែម ។ ក្នុងករណីចាំបាច់ក្រសួងពាណិជ្ជកម្មអាចស្នើសុំមតិពីអ្នកជំនាញក្នុងវិស័យពាក់ព័ន្ធដើម្បីធ្វើការពិនិត្យពិចារណានិងសម្រេច ។

អង្គភាពចេញវិញ្ញាបនបត្រឬអង្គភាពត្រួតពិនិត្យត្រូវផ្ទៀងផ្ទាត់អនុលោមភាពរបស់ទំនិញសម្គាល់ភូមិសាស្ត្រជាមួយនឹងសៀវភៅបន្ទុក ។ អង្គភាពចេញវិញ្ញាបនបត្រ ឬអង្គភាពត្រួតពិនិត្យត្រូវផ្ញើរបាយការណ៍ប្រចាំឆ្នាំជូនក្រសួងពាណិជ្ជកម្មជារៀងរាល់ឆ្នាំដោយរាប់បញ្ចូលនូវបញ្ជីឈ្មោះផលិតករប្រតិបត្តិករផលិតផលបរិមាណដែលខ្លួនបានបញ្ជាក់ទទួលស្គាល់និងវិធានការដែលបានដាក់ ចេញប្រសិនបើមាន ។ ក្រសួងពាណិជ្ជកម្មជាអ្នកកំណត់កាលបរិច្ឆេទនៃការផ្តល់របាយការណ៍ ដោយផ្អែកតាមរដូវប្រមូលផល ឬចុងការិយបរិច្ឆេទ ។ ចំពោះឯកសារក្រៅពីភាសាខ្មែរត្រូវភ្ជាប់មកជាមួយនូវការបកប្រែជាភាសាខ្មែរដោយមានការបញ្ជាក់ពីភាពត្រឹមត្រូវ ។

ក្នុងករណីដែលផលិតករ ឬប្រតិបត្តិករណាមួយ ឬច្រើន មិនបានបំពេញតាមលក្ខខណ្ឌនៅក្នុងសៀវភៅបន្ទុក អង្គភាពចេញវិញ្ញាបនបត្រ ឬអង្គភាពត្រួតពិនិត្យត្រូវរាយការណ៍ជូនក្រសួងពាណិជ្ជកម្មដើម្បីដាក់ចេញនូវវិធានការសមស្របដូចខាងក្រោម៖

១-ធ្វើការកត់សម្គាល់កំហុសនិងណែនាំ ។

២-ព្រមាន ។

៣-បដិសេធមិនទទួលស្គាល់ឡូត៍ណាមួយនៃផលិតផល ។

៤-មិនទទួលស្គាល់សិទ្ធិនៃការប្រើម៉ាកសម្គាល់ភូមិសាស្ត្រទំនិញជាបណ្តោះអាសន្ន ។

៥-ហាមឃាត់ជាស្ថាពរការប្រើម៉ាកសម្គាល់ភូមិសាស្ត្រទំនិញ ។

សមាគមសម្គាល់ភូមិសាស្ត្រទំនិញត្រូវអនុវត្តតាមការសម្រេចរបស់ក្រសួងពាណិជ្ជកម្ម ។

សមាគមសម្គាល់ភូមិសាស្ត្រទំនិញត្រូវរាយការណ៍ជូនក្រសួងពាណិជ្ជកម្ម ចំពោះការអនុវត្តតាមវិធានការរបស់ក្រសួង ។

មាត្រា ២៧.- ប្រសិទ្ធភាពរបស់អង្គភាពចេញវិញ្ញាបនបត្របញ្ជាក់ពីអនុលោមភាព

ក្រសួងពាណិជ្ជកម្ម ត្រូវពិនិត្យមើលពីប្រសិទ្ធភាពរបស់អង្គភាពដែលចេញវិញ្ញាបនបត្រ ឬអង្គភាពត្រួតពិនិត្យ ។ ក្នុងករណីគ្មានប្រសិទ្ធភាព ក្រសួងពាណិជ្ជកម្ម មានអំណាចបដិសេធជាលាយលក្ខណ៍អក្សរ ដោយមានសំអាងហេតុចំពោះអង្គភាពដែលចេញវិញ្ញាបនបត្រ ឬអង្គភាពត្រួតពិនិត្យនិងអាចឲ្យអ្នកដាក់ពាក្យស្នើសុំជ្រើសរើសអង្គភាពចេញវិញ្ញាបនបត្រឬអង្គភាពត្រួតពិនិត្យថ្មី ។

ក្នុងករណីចាំបាច់ ក្រសួងពាណិជ្ជកម្មអាចកំណត់បទប្បញ្ញត្តិបន្ថែមសម្រាប់ការត្រួតពិនិត្យក្រោយការចុះបញ្ជីម៉ាកសម្គាល់ភូមិសាស្ត្រទំនិញ ។

ជំពូកទី៨
ការកែសម្រួល មោឃភាព និងការលុបម៉ាក
សម្គាល់ភូមិសាស្ត្រទំនិញចេញពីបញ្ជី

មាត្រា ២៨.- ការកែសម្រួល

ក្រោយការចុះបញ្ជី ម្ចាស់សិទ្ធិអាចស្នើសុំធ្វើការកែសម្រួលសៀវភៅបន្ទុកបាន ជាពិសេសលើចំណុចដែលទាក់ទងនឹងការវិវត្តចំណេះដឹងបច្ចេកទេស និងវិទ្យាសាស្ត្រនិងការកំណត់ព្រំដែនភូមិសាស្ត្រជាដើម ។

បុគ្គលដែលមានការពាក់ព័ន្ធអាចស្នើទៅក្រសួងពាណិជ្ជកម្ម ដើម្បីធ្វើការកែសម្រួលការចុះបញ្ជី និង/ឬសៀវភៅបន្ទុកបាន ។

ការកែសម្រួលសៀវភៅបន្ទុកអាចធ្វើទៅបាន លុះត្រាតែមិនប៉ះពាល់ដល់ចំណុចជាសារវន្តនៃការសម្រេចក្នុងការចុះបញ្ជីម៉ាកសម្គាល់ភូមិសាស្ត្រទំនិញ ។

មាត្រា ២៩.- មូលដ្ឋាននៃការធ្វើមោឃភាព និងការលុបម៉ាកសម្គាល់ភូមិសាស្ត្រទំនិញចេញពីបញ្ជី

បុគ្គលដែលមានការពាក់ព័ន្ធអាចបញ្ជូនសេចក្តីសង្កេតទៅក្រសួងពាណិជ្ជកម្ម ដើម្បីធ្វើការណែនាំដល់សមាគម ។

បុគ្គលដែលមានការពាក់ព័ន្ធអាចស្នើសុំទៅក្រសួងពាណិជ្ជកម្មឲ្យផ្តល់មោឃភាព ឬលុបចោលការចុះបញ្ជីម៉ាកសម្គាល់ភូមិសាស្ត្រទំនិញបាន ។

ក្រសួងពាណិជ្ជកម្មអាចចាត់ទុកការចុះបញ្ជីជាមោឃៈប្រសិនបើ៖

១- មានលក្ខខណ្ឌណាមួយនៃមាត្រា ៤ ត្រង់ចំណុចនិយមន័យលើម៉ាកសម្គាល់ភូមិសាស្ត្រទំនិញ មាត្រា ៧ និង មាត្រា ១០ នៃច្បាប់នេះមិនត្រូវបានបំពេញ ។

២- ជឿជាក់ដោយផ្អែកលើភស្តុតាងដែលបង្ហាញថា ម្ចាស់ម៉ាកសម្គាល់ភូមិសាស្ត្រទំនិញដែលបានចុះបញ្ជីរួចហើយ មិនមែនជាម្ចាស់ម៉ាកសម្គាល់ភូមិសាស្ត្រទំនិញស្របច្បាប់ ។

ក្រសួងពាណិជ្ជកម្មមានសិទ្ធិលុបម៉ាកសម្គាល់ភូមិសាស្ត្រទំនិញដែលបានចុះបញ្ជីរួច ក្នុងករណី

១-ម្ចាស់ម៉ាកសម្គាល់ភូមិសាស្ត្រទំនិញដែលបានចុះបញ្ជីរួចហើយ ស្នើសុំលុប ។

២-ទំនិញសម្គាល់ភូមិសាស្ត្រដែលបានចុះបញ្ជីរួចហើយ បានបាត់បង់លក្ខណសម្បត្តិពិសេសជាទំនិញសម្គាល់ភូមិសាស្ត្រ ។

៣-ម្ចាស់សិទ្ធិមិនគោរព និងមិនអនុវត្តតាមលក្ខខណ្ឌនានាដូចមានចែងក្នុងពាក្យស្នើសុំ ។

៤-ម៉ាកសម្គាល់ភូមិសាស្ត្រទំនិញបរទេសដែលមិនបានការពារ ឬបញ្ឈប់កិច្ចការពារឬមិនបានប្រើប្រាស់បន្តបន្ទាប់នៅក្នុងប្រទេសដើម ។

៥-អាសយដ្ឋានទំនាក់ទំនងក្នុងព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជារបស់ម្ចាស់ម៉ាកសម្គាល់ភូមិសាស្ត្រទំនិញមិនអាចទាក់ទងបានយ៉ាងតិចចំនួនបីដងតាមគ្រប់មធ្យោបាយក្នុងរយៈពេលបីខែ ។

៦-ម្ចាស់ម៉ាកសម្គាល់ភូមិសាស្ត្រទំនិញដែលបានចុះបញ្ជីរួចហើយ មិនគោរពតាមលក្ខខណ្ឌនៃការតម្រូវឲ្យផ្តល់ឯកសារគាំទ្រ ដូចមានចែងក្នុងមាត្រា ១៧ នៃច្បាប់នេះ ។

៧-ម្ចាស់សិទ្ធិអនុវត្តផ្ទុយនឹងច្បាប់ និងបទប្បញ្ញត្តិនានាដែលពាក់ព័ន្ធនឹងម៉ាកសម្គាល់ភូមិសាស្ត្រទំនិញ ។

មាត្រា ៣០.- អានុភាពនៃមោឃភាពនិងការលុបការចុះបញ្ជី

ក្រសួងពាណិជ្ជកម្មត្រូវពិនិត្យលើសេចក្តីសង្កេតសំណើសុំមោឃភាព ឬសំណើសុំលុបដោយពិនិត្យភស្តុតាងជាក់ស្តែងនិងវាយតម្លៃដើម្បីឈានដល់ការសម្រេចតម្កល់ កែតម្រូវឬលុបម៉ាកសម្គាល់ភូមិសាស្ត្រទំនិញចេញពីបញ្ជីស្របតាមច្បាប់និងបទប្បញ្ញត្តិជាធរមាន ។

នីតិវិធីនៃការសម្រេចតម្កល់កែតម្រូវ ឬលុបម៉ាកសម្គាល់ភូមិសាស្ត្រទំនិញចេញពីបញ្ជីត្រូវកំណត់ដោយប្រកាសរបស់រដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងពាណិជ្ជកម្ម ។

មោឃភាពនៃការចុះបញ្ជីម៉ាកសម្គាល់ភូមិសាស្ត្រទំនិញ ត្រូវមានអានុភាពចាប់ពីកាលបរិច្ឆេទនៃការចុះបញ្ជី ។

ការលុបម៉ាកសម្គាល់ភូមិសាស្ត្រទំនិញត្រូវមានអានុភាពចាប់ពីកាលបរិច្ឆេទនៃការចេញសេចក្តីសម្រេច ។

រាល់ការធ្វើមោឃភាពនិងការលុបម៉ាកសម្គាល់ភូមិសាស្ត្រទំនិញត្រូវកត់ត្រា និងបោះពុម្ពផ្សាយក្នុងព្រឹត្តិបត្រផ្លូវការនិងផ្សព្វផ្សាយជាសាធារណៈភ្លាម ។

ជំពូកទី៩
ម៉ាកសម្គាល់ភូមិសាស្ត្រទំនិញ និងការទទួលស្គាល់ឬការបដិសេធម៉ាក

មាត្រា ៣១.- ម៉ាកសម្គាល់ភូមិសាស្ត្រទំនិញនិងម៉ាក

ក្រសួងពាណិជ្ជកម្មត្រូវបដិសេធការស្នើសុំចុះបញ្ជីម៉ាកណាដែលដូច ឬប្រហាក់ប្រហែលធ្វើឲ្យភាន់ច្រឡំនឹងម៉ាកសម្គាល់ភូមិសាស្ត្រទំនិញដែលបានដាក់ពាក្យមុនកាលបរិច្ឆេទនៃការដាក់ពាក្យស្នើសុំចុះបញ្ជីម៉ាកនេះ ចំពោះទំនិញដូចគ្នាដូចមានចែងក្នុងមាត្រា ២៣ នៃច្បាប់នេះ ។

នៅពេលដែលម៉ាកសម្គាល់ភូមិសាស្ត្រទំនិញត្រូវបានចុះបញ្ជីស្របតាមច្បាប់នេះរួចជាស្ថាពរការស្នើសុំចុះបញ្ជីម៉ាកដែលស្របគ្នានឹងស្ថានភាពណាមួយក្នុងមាត្រា ២៣ នៃច្បាប់នេះហើយដែលទាក់ទងនឹងប្រភេទទំនិញដូចគ្នា ត្រូវបានបដិសេធ ។

ក្រសួងពាណិជ្ជកម្មត្រូវបដិសេធការស្នើសុំចុះបញ្ជីម៉ាកសាជាថ្មី ប្រសិនបើការស្នើសុំនោះរំលោភលើបទប្បញ្ញត្តិទាំងឡាយដូចមានចែងក្នុងមាត្រា ២៣ នៃច្បាប់នេះ ។ សេចក្តីសម្រេចបដិសេធនេះត្រូវធ្វើដោយក្រសួងពាណិជ្ជកម្មដោយខ្លួនឯងឬដោយមានសំណើពីបុគ្គលដែលពាក់ព័ន្ធ ។

ការប្រើប្រាស់ម៉ាកដែលពាក់ព័ន្ធនឹងចំណុចណាមួយនៃមាត្រា ២៣ នៃច្បាប់នេះ ដែលបានចុះបញ្ជីម៉ាកដោយសុចរិតរួចហើយ មុនកាលបរិច្ឆេទនៃកិច្ចការពារម៉ាកសម្គាល់ភូមិសាស្ត្រទំនិញ ឬមុនកាលបរិច្ឆេទនៃការដាក់ពាក្យស្នើសុំចុះបញ្ជីម៉ាកសម្គាល់ភូមិសាស្ត្រទំនិញនៅក្នុងព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា អាចអនុញ្ញាតឲ្យបន្តប្រើប្រាស់ម៉ាកនោះបាន ប្រសិនបើគ្មានមូលដ្ឋានចាត់ទុកជាមោឃៈ ។

ជំពូកទី១០
វិធានការបណ្តោះអាសន្ននិងវិធានការតាមមាត់ច្រកព្រំដែន

មាត្រា ៣២.- ការអនុវត្តវិធានការបណ្តោះអាសន្ននិងវិធានការតាមមាត់ច្រកព្រំដែន

បទប្បញ្ញត្តិទាំងឡាយស្តីពីវិធានការបណ្តោះអាសន្ន និងវិធានការតាមមាត់ច្រកព្រំដែនដែលមានចែងក្នុងច្បាប់ស្តីពីម៉ាក ពាណិជ្ជនាម និងអំពើនៃការប្រកួតប្រជែងមិនស្មោះត្រង់ ព្រមទាំងបទប្បញ្ញត្តិនានា ដែលពាក់ព័ន្ធនឹងវិធានការបណ្តោះអាសន្ននិងវិធានការតាមមាត់ច្រកព្រំដែនត្រូវយកមកអនុវត្តដូចគ្នាផងដែរចំពោះម៉ាកសម្គាល់ភូមិសាស្ត្រទំនិញ ។

ជំពូកទី១១
ភ្នាក់ងារ

មាត្រា ៣៣.- ភ្នាក់ងារតំណាង

ក្នុងករណីដែលលំនៅឋានអចិន្ត្រៃយ៍ឬទីតាំងប្រកបអាជីវកម្មសំខាន់របស់អ្នកដាក់ពាក្យស្នើសុំស្ថិតនៅក្រៅព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជាអ្នកដាក់ពាក្យស្នើសុំនោះ ត្រូវមានតំណាងជាភ្នាក់ងារដែលមានលំនៅឋាននិងកំពុងប្រកបវិជ្ជាជីវៈនៅក្នុងព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា ។

មាត្រា ៣៤.- លក្ខណសម្បត្តិ

អ្នកតំណាងដែលជាភ្នាក់ងារក្នុងការដាក់ពាក្យសុំចុះបញ្ជីម៉ាកសម្គាល់ភូមិសាស្ត្រទំនិញនៅក្នុងព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា ត្រូវមានលក្ខណសម្បត្តិគ្រប់គ្រាន់ ដូចមានចែងក្នុងប្រកាសស្តីពីភ្នាក់ងារតំណាងស្របច្បាប់នៃម្ចាស់ម៉ាកក្នុងព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជារបស់ក្រសួងពាណិជ្ជកម្ម ។

ជំពូកទី១២
បទបញ្ជានិងសេចក្តីណែនាំរដ្ឋបាល

មាត្រា ៣៥.- បទបញ្ជាអនុវត្តន៍

រដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងពាណិជ្ជកម្មត្រូវចេញបទបញ្ជាចាំបាច់ណែនាំលម្អិតអំពីការអនុវត្តច្បាប់នេះ។

អ្នកដាក់ពាក្យស្នើសុំចុះបញ្ជីការពារម៉ាកសម្គាល់ភូមិសាស្ត្រទំនិញត្រូវបង់កម្រៃរដ្ឋបាលក្នុងការចុះបញ្ជីម៉ាកសម្គាល់ភូមិសាស្ត្រទំនិញនិងកម្រៃពាក់ព័ន្ធនានា ដែលត្រូវកំណត់ដោយប្រកាសអន្តរក្រសួងរបស់រដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងសេដ្ឋកិច្ចនិងហិរញ្ញវត្ថុនិងរដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងពាណិជ្ជកម្ម ។

ជំពូកទី១៣
ការអនុវត្តសន្ធិសញ្ញាអន្តរជាតិនិងការបកស្រាយ

មាត្រា ៣៦.- ការអនុវត្ត

បទប្បញ្ញត្តិទាំងឡាយនៃសន្ធិសញ្ញាអន្តរជាតិអំពីម៉ាកសម្គាល់ភូមិសាស្ត្រទំនិញ ដែលព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជាជាភាគីមួយនៃសន្ធិសញ្ញានោះត្រូវយកមកអនុវត្តជាមួយនឹងច្បាប់នេះបានផងដែរ ។

ក្នុងករណីមានទំនាស់ជាមួយនឹងមាត្រាទាំងឡាយនៃច្បាប់នេះបទប្បញ្ញត្តិនៃសន្ធិសញ្ញាអន្តរជាតិទាំងនោះត្រូវចាត់ទុកជាបទប្បញ្ញត្តិគោល ។

ជំពូកទី១៤
ការឃាត់ទុកនិងការរឹបអូស

មាត្រា ៣៧.- ការឃាត់ទុកនិងការរឹបអូស

តុលាការមានសមត្ថកិច្ចមានអំណាចបញ្ជាឲ្យឃាត់ទុកទំនិញ ប្រសិនបើមានការសង្ស័យថាទំនិញនោះមានការបំពានសិទ្ធិរបស់ម្ចាស់សិទ្ធិ ។

បញ្ញត្តិនៃកថាខណ្ឌទី១ខាងលើនេះ ត្រូវយកមកអនុវត្តផងដែរ ប្រសិនបើមានការសង្ស័យថាសម្ភារនិងឧបករណ៍សំខាន់ៗដែលប្រើប្រាស់ក្នុងការផលិតទំនិញនោះបំពានសិទ្ធិរបស់ម្ចាស់សិទ្ធិ ។

ទំនិញដែលមានការបំពានសិទ្ធិរបស់ម្ចាស់សិទ្ធិដែលត្រូវបាននាំចូល នាំចេញ លក់ ឬផ្តល់សម្រាប់លក់ត្រូវរឹបអូសដោយអាជ្ញាធរមានសមត្ថកិច្ចតាមសេចក្តីសម្រេចរបស់តុលាការ ទោះជាមាន ឬគ្មានអ្នកណាម្នាក់បានជាប់ទោសចំពោះបទល្មើសនោះក៏ដោយ ។

ជំពូកទី១៥
ទោសប្បញ្ញត្តិ

មាត្រា ៣៨.- បទក្លែងម៉ាកសម្គាល់ភូមិសាស្ត្រទំនិញ

ត្រូវផ្តន្ទាទោសដាក់ពន្ធនាគារពី១(មួយ)ឆ្នាំទៅ៥(ប្រាំ)ឆ្នាំនិងពិន័យជាប្រាក់ពី ២ ០០០ ០០០ (ពីរលាន)រៀល ទៅ២០ ០០០ ០០០(ម្ភៃលាន)រៀល ចំពោះ៖

ROYAUME DU CAMBODGE • LE MINISTRE DU PALAIS ROYAL • ក្រសួងព្រះបរមរាជវាំង

-អំពើប្រើប្រាស់មិនត្រឹមត្រូវក្នុងគោលបំណងពាណិជ្ជកម្មដោយផ្ទាល់ឬដោយប្រយោលនូវម៉ាកសម្គាល់ភូមិសាស្ត្រដែលបានចុះបញ្ជីរួចហើយ ចំពោះទំនិញដែលដូចគ្នា ឬទំនិញដែលអាចប្រៀបធៀបបានទៅនឹងទំនិញដែលបានចុះបញ្ជីរួច ដើម្បីឲ្យការប្រើប្រាស់នោះទទួលផលប្រយោជន៍ ឬអាចនឹងទទួលផលប្រយោជន៍ពីកេរ្តិ៍ឈ្មោះរបស់ម៉ាកសម្គាល់ភូមិសាស្ត្រទំនិញ

-អំពើប្រើប្រាស់ដោយគ្មានការអនុញ្ញាត ការធ្វើត្រាប់តាម ការធ្វើឲ្យនឹកគិតទៅដល់ ឬការបកប្រែម៉ាកសម្គាល់ភូមិសាស្ត្រទំនិញ ទោះបីជាប្រភពពិតប្រាកដនៃទំនិញត្រូវបានអមដោយពាក្យដូចជា "ស្ទីល" "យថាប្រភេទ" "ប្រភេទ" "វិធីសាស្ត្រ" "របៀប" "ត្រាប់តាម" ឬការបកប្រែនៃពាក្យទាំងនេះឬពាក្យប្រហាក់ប្រហែលធ្វើឲ្យសាធារណជនភាន់ច្រឡំក៏ដោយ

-អំពើក្លែងបន្លំឬធ្វើឲ្យភាន់ច្រឡំអំពីប្រភពដើម ប្រភេទ ឬគុណភាពពិសេសនៃទំនិញដែលបង្ហាញលើសំបកវេចខ្ចប់គ្រប់ប្រភេទ ឬលើឯកសារផ្សាយពាណិជ្ជកម្ម ឬលើឯកសារផ្សេងទៀតដែលទាក់ទងទៅនឹងទំនិញ ដែលអាចនាំឲ្យមានការយល់ខុសពីប្រភពដើមរបស់ផលិតផល

-អំពើផ្សេងៗទៀតដែលអាចធ្វើឲ្យសាធារណជនទូទៅភាន់ច្រឡំពីប្រភពដើមពិតប្រាកដនៃទំនិញ ។

មាត្រា ៣៩.– ការទទួលខុសត្រូវព្រហ្មទណ្ឌរបស់នីតិបុគ្គល

នីតិបុគ្គលអាចត្រូវប្រកាសថាត្រូវទទួលខុសត្រូវព្រហ្មទណ្ឌតាមលក្ខខណ្ឌ ដែលមានចែងក្នុងមាត្រា ៤២ (ការទទួលខុសត្រូវព្រហ្មទណ្ឌរបស់នីតិបុគ្គល)នៃក្រមព្រហ្មទណ្ឌ ចំពោះបទល្មើសដែលមានចែងក្នុងមាត្រា៣៨(បទក្លែងម៉ាកសម្គាល់ភូមិសាស្ត្រទំនិញ)ខាងលើនេះ។

នីតិបុគ្គលត្រូវផ្តន្ទាទោសពិន័យជាប្រាក់ពី ២០ ០០០ ០០០(ម្ភៃលាន)រៀល ទៅ ៥០ ០០០ ០០០(ហាសិបលាន)រៀល ព្រមទាំងទោសបន្ថែមណាមួយឬច្រើនដូចតទៅនេះ៖

១-ការរំលាយតាមបែបបទកំណត់ដោយមាត្រា១៧០(ការរំលាយនីតិបុគ្គលនិងការជម្រះបញ្ជីនៃនីតិបុគ្គល)នៃក្រមព្រហ្មទណ្ឌ។

២-ការដាក់ឲ្យស្ថិតក្រោមការតាមដានត្រួតពិនិត្យរបស់តុលាការតាមបែបបទកំណត់ដោយមាត្រា ១៧១ (ការដាក់ឲ្យស្ថិតនៅក្រោមការត្រួតពិនិត្យតាមដានរបស់តុលាការ) នៃក្រមព្រហ្មទណ្ឌ ។

៣-ការហាមឃាត់ចំពោះការធ្វើសកម្មភាពមួយឬច្រើនតាមបែបបទកំណត់ដោយមាត្រា ១៧២ (ការហាមឃាត់ចំពោះការធ្វើសកម្មភាព) នៃក្រមព្រហ្មទណ្ឌ ។

៤-ការបណ្តេញចេញពីលទ្ធកម្មសាធារណៈតាមបែបបទកំណត់ដោយមាត្រា ១៧៣ (ការបណ្តេញចេញពីលទ្ធកម្មសាធារណៈ) នៃក្រមព្រហ្មទណ្ឌ ។

៥-រឹបអូសវត្ថុឬមូលនិធិដែលជាកម្មវត្ថុនៃបទល្មើសតាមបែបបទកំណត់ដោយមាត្រា ១៧៨ (ការរឹបអូសកម្មសិទ្ធិ ការលក់ ការបំផ្លាញចោលវត្ថុរឹបអូស) និងមាត្រា ១៧៩ (ការរឹបអូសនិងសិទ្ធិតតិយជន) នៃក្រមព្រហ្មទណ្ឌ ។

៦-រឹបអូសផលទុនឬទ្រព្យសម្បត្តិដែលជាផលកើតចេញពីបទល្មើសតាមបែបបទកំណត់ដោយមាត្រា ១៧៨ (ការរឹបអូសកម្មសិទ្ធិ ការលក់ ការបំផ្លាញចោលវត្ថុរឹបអូស) និងមាត្រា ១៧៩ (ការរឹបអូសនិងសិទ្ធិតតិយជន) នៃក្រមព្រហ្មទណ្ឌ ។

៧-ការបិទផ្សាយសេចក្តីសម្រេចផ្តន្ទាទោសតាមបែបបទកំណត់ដោយមាត្រា ១៨០ (ការបិទផ្សាយសេចក្តីសម្រេច) នៃក្រមព្រហ្មទណ្ឌ ។

៨-ការផ្សាយសេចក្តីសម្រេចផ្តន្ទាទោសនៅក្នុងសារព័ត៌មានសរសេរ ឬការផ្សាយតាមគ្រប់មធ្យោបាយតាមបែបបទកំណត់ដោយមាត្រា ១៨១ (ការផ្សាយសេចក្តីសម្រេចតាមមធ្យោបាយទូរគមនាគមន៍សោតទស្សន៍ជាអាទិ៍) នៃក្រមព្រហ្មទណ្ឌ ។

ជំពូកទី១៦

អន្តរប្បញ្ញត្តិ

មាត្រា ៤០.- អន្តរប្បញ្ញត្តិ

បទដ្ឋានគតិយុត្តដែលនៅជាធរមាន ត្រូវបន្តអានុភាពអនុវត្តរហូតដល់មានបទដ្ឋានគតិយុត្តថ្មីមកជំនួស ។

ជំពូកទី១៧

អវសានប្បញ្ញត្តិ

មាត្រា ៤១.- និរាករណ៍

បទប្បញ្ញត្តិនៃច្បាប់ផ្សេងទៀតដែលមានអានុភាពនៅពេលច្បាប់នេះ ត្រូវបានអនុវត្ត ហើយផ្ទុយនឹងបទប្បញ្ញត្តិនៃច្បាប់នេះ ត្រូវចាត់ទុកថា គ្មានអានុភាពត្រឹមទំហំដែលផ្ទុយនឹងច្បាប់នេះ ចាប់ពីថ្ងៃដែលច្បាប់នេះត្រូវបានអនុវត្ត។

ធ្វើនៅព្រះបរមរាជវាំង ថ្ងៃទី ២១ ខែ មករា ឆ្នាំ ២០១៤

ព្រះហស្តលេខា និងព្រះរាជលញ្ឆករ

នរោត្តម សីហមុនី

[illegible]

បានយកសេចក្តីក្រាបបង្គំទូលថ្វាយព្រះមហាក្សត្រ

សូមឡាយព្រះហស្តលេខា

នាយករដ្ឋមន្ត្រី

ហត្ថលេខា

សម្តេចអគ្គមហាសេនាបតីតេជោ ហ៊ុន សែន

បានយកសេចក្តីគោរពជម្រាបជូន

សម្តេចអគ្គមហាសេនាបតីតេជោ ហ៊ុន សែន នាយករដ្ឋមន្ត្រី

ទេសរដ្ឋមន្ត្រី រដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងពាណិជ្ជកម្ម

ហត្ថលេខា

ស៊ុន ចាន់ថុល

លេខ: ៩៧ ស.ណ

សំណៅដែលមានតម្លៃជាការចែកផ្សាយ

រាជធានីភ្នំពេញ ថ្ងៃទី [illegible] ខែ មករា ឆ្នាំ២០១៤

អគ្គលេខាធិការរាជរដ្ឋាភិបាល

... សុខា